

Vad är det som gör att den fina versionen av familjehemsvården inte riktigt fungerar i praktiken?

Socialstyrelsens bok "Ett hem att växa i - familjehemmets bok" som ska användas i grundutbildningen för jour- och familjehem har fått mig att fundera; Behövs min ambition att kämpa för att förbättra familjehemsvården eller finns redan den ömsesidiga respekten, jämställdheten och samarbetet mellan alla vuxna runt barn som placerats i familjehem?

När jag skrev min magisteruppsats berättade familjehemsföräldrar om vad de önskade för stöd från socialtjänsten; de ville ha mer information inför placeringen, kontinuerlig utbildning och handledning, känna att de var en del av ett team som arbetade tillsammans med socialtjänsten för barnets bästa och där allas perspektiv som familjehem värdesattes och sågs som en tillgång, de ville ha en möjlighet till avlastning och realistiska ekonomiska förutsättningar. Slutsatsen i min uppsats var att ett bra stöd skulle ge trygghet, lugn och en upplevelse av att orka vara en bra familjehemsförälder.

När Socialstyrelsen utformade det nya utbildningsmaterialet var jag på möte och diskuterade med dem i timmar, de läste min uppsats och det var också andra familjehemsföräldrar/erfarna familjehemsutbildare/forskare osv som var delaktiga.

Jag blir glad av att läsa i bokens förord; *"Familjehem har ett viktigt och angeläget samhällsuppdrag med många utmaningar."* + en flera andra fina meningar om hur viktig familjehemsföräldrar är som till exempel: *"Utbildning och annat stöd till familjehemmen är en viktig del i arbetet med att genomföra nödvändiga förbättringar."* Här kommer något viktigt: *"Syftet är att ge förutsättningar för alla kommuner i Sverige att erbjuda familje- och juorhem en nationell likvärdig utbildning som håller god kvalitet."*

Som sagt, jag började fundera över om det hänt en massa positivt inom familjehemsvården som jag inte visste om... För nu finns det ytterligare skrivet material som borde innebära att kvaliteten höjs. Sedan tidigare finns ju faktiskt både lagtext, föreskrifter och allmänna råd som poängterar att Familjehemmen ska få det stöd som de behöver.

För att hitta svar vände jag mig till aktiva familjehemsföräldrar på Facebook och ställde frågorna:

"Jag sitter här och läser, det här väcker många tankar som jag behöver er aktiva Familjehemsföräldrars hjälp med eftersom jag inte är aktiv själv längre utan bara föreläsare.

Jag tycker att det som står här är väldigt bra, men hur fungerar det i praktiken nu år 2014? Har det blivit förbättringar?

1. Har ni fått relevant information om barnet före placeringen, så ni kunnat veta om ni kan möta barnets behov?
2. Ses ni som en jämlik samarbetspartner med socialtjänsten/ uppdragsgivaren? Får ni stöd av socialtjänsten/uppdragsgivaren och är ert förhållande öppet och förtroendefullt?
2. Hur ofta får ni vidareutbildning?
3. Har du fått utbildning i hur du kan hantera påfrestningar och förebygga påfrestningar för dig själv, din relation till din partner och de biologiska barnen?"

Här kommer en snabb sammanfattning av svaren jag fick: Hälften fick relevant information inför en placering och hälften fick inte det. Ungefär samma resultat på fråga två om de fick vidareutbildning. Av svaren jag fått så får jag uppfattningen att privata organisationer verkar vara bättre både på information före placering och att erbjuda föreläsning och handledning till sina familjehem.

Alla svarade **nej** på frågan om de fått utbildning i hur de kan hantera och förebygga påfrestningar. Enligt mig är det här ett oerhört viktigt tema för att kunna orka vara den bästa versionen av sig själv som familjehemsförälder.

Några röster om den här utbildningsboken från familjehemsföräldrar:

Maria: *"Kanonbra bok som man även kan gå tillbaka och läsa igen."*

Eva: *"Håller fullständigt med om att detta är utopiska förhållningssätt utan reell verklighetsförankring. Det som verkligen gav något på utbildningen var diskussioner med andra familjehem och deras verklighet."*

Lena : *"Jag fick en bra förklaring på boken igår. Det som står i boken är så som det ska vara, men verkligheten är en annan. Hade dom skrivit en bok om hur det verkligen ser ut, hade dom nog inte hittat många nya familjehem"*

Lars: *"Denna bok gjorde mig mest irriterad då jag inte kände igen mig alls i vad som skrevs. Man lägger massa ansvar på oss som familjehem som jag anser inte är vår uppgift. Boken ger oss mest skyldigheter och väldigt lite rättigheter medan socialförvaltningarna inte har så mycket skyldighet utan först i de sista kapitlen. Hade jag läst denna skrift innan jag blev familjehem hade jag nog aldrig startat."*

Birgitta: *"Jag har gått den kursen. Jag tycker boken är bra om man är ny som jour/famhem och är inriktad på yngre barn. Har man dock varit med några år och eller har något äldre barn eller ungdomar faller den sig ganska platt. Exempelen i boken vänder sig till noviser och de äldre barnen har helt glömts bort."*

Gunilla: *"Vi hade den, alla var nöjda, men reagerade på att väldigt mycket handlade om mamman eller familjehemsmamman, papporna eller familjehempappor nämndes inte så mycket. Det var kanske sammantaget, med boken, filmer och rollspel mm. som fokus låg väldigt mycket på oss kvinnor."*

Hur kan något som verkar så ambitiöst och och rätt som den här utbildningsboken, lagar, föreskrifter och allmänna råd inte respekteras och efterlevs så det blir en likvärdig familjehemsvård för hela Sverige?

Eva-Lena Edholm, Föreläsare

Hemsida: www.evalenaedholm.se

Blogg: www.evalenaedholm.se/blogg

twitter: @evalenaedholm.se

facebook: [www.facebook.com/EvaLenaEdholmForelasareHandledareOchKonsult?](https://www.facebook.com/EvaLenaEdholmForelasareHandledareOchKonsult?ref_type=bookmark)
[ref_type=bookmark](#)

Mail: info@evalenaedholm.se